

Yaşamış Gibi Anlattığım Aşk

– AliKemal · 28 Ağustos 2015

Ruhumdan boşalacakken ukdeli ilenmeler en gaddar dualarla;
lisanınca ağıtlanan yarım dilli yakarışlar
ayartıyor ruhumu,
/uyarılmış şehvetlerin/
karanlığından daha soğuk dudakların
kanamalı tüm yaralarım merhem olacağına yeminler vererek...
Parmaklarında sırroluyor ruhum kaygılarıyla...

Yaralar kapanıyor

/ evet /

acılarım asla...

Ben istemesem de, kaderim sırlısklam...
Hiç bitmiyor riya ezberindeki şiirlerde,
yağmur duasının çoraklığından daha donuk bakışlar
gözlerimdeki ışıltılarla masum bir lika ...
Oynayabildiğin en masum rolünde bile kırılıyorsun kapılarımı
Atıyorsun bedenimi Güneş'siz harabeliklere...
Ben tam ikna olmuşken kaderime, yine
/gidiyorsun/
kaderimle baş başa bırakıp da sensizliği;
gidiyorsun yıldızlarla kırıştırarak,
dudaklarında son bir gülücükle,
ve ben son bir kez süpürüp atıyorum,
hayallerimden sevinçlerimi.....

Allah aşkına,
oynayıp durma benimle bir çocukmuşum gibi,
dönme bir daha!
Üstüme sinen hüsrarlarda eskidi yaşım
ve bîhuş gülücüklerin ardında hep cenaze törenimi yaptın...
En unuttuğum yerde anlatmaları yok mu aşkı,
doğrusu değersiz birine, benim gibi ?...
Lanet olsun bu şiirlere!...